

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 029067 21 Uvp
Banjaluka, 12.04.2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao članova vijeća, uz učešće Željke Vujanović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N.T. iz Č., koga zastupa punomoćnik R.S., advokat iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 19.03.2021. godine, tužene Uprave ..., u predmetu utvrđivanja prestanka državnog vlasništva i uspostavljanja ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 029067 21 U od 30.09.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.04.2023. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice Č. broj ... od 20.11.2020. godine. Tim prvostepenim rješenjem tačkom 1. dispozitiva je odbijen zahtjev tužioca za utvrđivanje ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na zemljištu označenom kao k.č. broj 738/13 zvana „M.u.“ površine 195 m², koja je u momentu podnošenja zahtjeva bila upisana u p.l. broj 79 k.o. Č.D. na ime državnog svojina-javni i nekategorisani putevi i odgovarala parceli starog premjera broj 294/23 upisana u zk. ul. broj 23 k.o. Č.D., a sada upisana u list nepokretnosti broj 1024 k.o. Č.D. kao svojina Opštine Č. sa 1/1 dijela; dok je tačkom 2. dispozitiva odbijen zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog postupka iznosu od 4.832,70 KM. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe se obrazlaže razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi rješenje prvostepenog organa od 20.11.2020. godine, jer je za svoju odluku dala valjane, na zakonu zasnovane razloge. Sud je iznio istorijat provedenog upravnog postupka iniciranog zahtjevom tužioca podnesenim 2013. godine kojim je on zatražio uspostavljanje ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na predmetnom zemljištu u smislu odredbe člana 44. stav 2. Zakona o građevinskom zemljištu Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 112/06 - u daljem tekstu: Zakon o građevinskom zemljištu), za koje je utvrđeno da je u društveno, odnosno državno vlasništvo prešlo na osnovu odluke Opštine Č. od 11.06.1976. godine, da je od tužioca izuzeto rješenjem Skupštine opštine Č. od

17.09.1980. godine u svrhu izgradnje ulice prema Noveliranom urbanističkom planu Grada Č. („Službeni glasnik Opštine Č.“ broj 2/80), da je za isto sa tužiocem zaključen sporazum o naknadi dana 27.11.1980. godine, nalazeći pravilnim zaključak organa da nisu ispunjeni uslovi za usvajanje zahtjeva tužioca, jer je ovo zemljište privedeno namjeni u skladu sa regulacionim planom, kako onim koji je važio u vrijeme izuzimanja zemljišta, tako i važećim regulacionim planom. Ovo stoga što iz podataka upravnog spisa i izvedenih dokaza jasno proizilazi da predmetna nepokretnost svo vrijeme od izuzimanja zemljišta do dana podnošenja zahtjeva tužioca, na terenu predstavlja javnu saobraćajnicu, ulicu od opšteg značaja koja je neophodna mještanima u svrhu prilaza stambenim objektima izgrađenim uz istu, kako je i korišćena, što su potvrdili i vještaci građevinsko-arhitektonske struke, a na što ne utiče okolnost što predmetna saobraćajnica do dana podnošenja zahtjeva tužioca nije bila kompletno građevinski uređena, već je predstavljala makadam (put makadamske izvedbe), obzirom da Zakon o bezbjednosti saobraćaja i Zakon o javnim putevima poznaje tu kategoriju puta, o čemu se izjasnio vještak saobraćajne struke koji je utvrdio da je u predmetno zemljište 80-tih godina ugrađena i sva podzemna instalacija (kanalizacija, voda, telefon, struja), a čiji valjano obrazložen nalaz i mišljenje su osnovano prihvatili prvostepeni organ i tužena.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija zakonitost iste zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu citira odredbu člana 44. Zakona o građevinskom zemljištu u skladu sa kojom je podnio zahtjev za uspostavljanje ranijeg vlasničko-pravnog odnosa, navodeći da prvi uslov za usvajanje zahtjeva koji se tiče podruštvljavanja zemljišta nije ni bio sporan (odluka opštine), dok je jedino bilo sporno da li je zemljište privedeno namjeni. Obzirom da stranke, a ni voditelj postupka ne raspolažu stručnim znanjima neophodnim za utvrđivanje te okolnosti, angažovana su dva vještaka građevinske struke koji su se izjasnili da predmetno zemljište nije privedeno namjeni, pa je zahtjev tužioca bio usvojen odlukom prvostepenog organa na koju su se žalila zainteresovana lica Opština Č. putem Pravobranilaštva Republike Srpske i L.D., insistirajući na provođenju saobraćajnog vještačenja, što je tužena prihvatila i poništila prvostepenu odluku, te je u tom pravcu i dala upute za ponovni postupak. U ponovljenom postupku je izvedeno saobraćajno vještačenje, te je sačinjen „nakaradni“ nalaz i mišljenje koji je organima poslužio kao osnov za odbijanje zahtjeva tužioca, a koje odlučivanje je bez osnova podržao nižestepeni sud ne upuštajući se u sadržinu spisa, pri čemu ističe da sudska praksa sigurno ne poznaje slučaj da mišljenje o građevinskim radovima daje vještak saobraćajne struke. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tužena obaveže da mu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1.125,00 KM.

Tužena je na zahtjev suda dostavila spise predmetne upravne stvari bez odgovora na zahtjev.

Zainteresovana lica, Opština Č. putem Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika B. i S.L., zakonski nasljednik D.L. su dostavili odgovore na zahtjev u kojima navode da je isti neosnovan, a pobijana presuda zakonita, zbog čega predlažu da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 19.03.2021. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Među strankama nije sporno da je predmetno zemljište u društveno, odnosno državno vlasništvo prešlo na obnovu odluke Opštine Č. od 11.06.1976. godine, da je isto izuzeto iz posjeda tužioca rješenjem Skupštine opštine Č. od 17.09.1980. godine radi izgradnje ulice u skladu sa tada važećim planskim dokumentom, da je sa tužiocem, nakon izuzimanja, zaključen sporazum o naknadi za ovo zemljište dana 27.11.1980. godine i da je isto tada upisano kao društvena svojina - javni i nekategorisani putevi, o čemu svjedoči prepis pl. br. 79 k.o. Č., koje sve isprave se zatiču u upravnom spisu i pravilno su cijenjene od strane organa.

Spornom se ukazala okolnost da li je predmetno zemljište privedeno namjeni u skladu sa planskim dokumentom koji je važio u vrijeme izuzimanja zemljišta, u koju svrhu su izvedena dva vještačenja po vještacima građevinsko-arhitektonske struke koji jesu utvrdili da predmetna ulica do dana podnošenja zahtjeva tužioca nije građevinski dovršena (nema asfalt, trake, ivičnjake, trotoare), ali nisu doveli u pitanje odlučnu okolnost da ista na terenu od 80-ih godina predstavlja javnu saobraćajnicu, ulicu makadamske izvedbe sa ugrađenim svim podzemnim instalacijama, koja služi svima pod jednakim uslovima i u funkciji je stambenih objekata koji su izgrađeni uz istu, o čemu je nalaz i mišljenje dao vještak saobraćajne struke, koji suprotno navodima tužioca upravo jeste kompetentan da se o ovoj odlučnoj okolnosti izjasni, što su pravilno utvrdili organi, a podržao nižestepeni sud.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakornosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za vanredno preispitivanje iste odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizilazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Željka Vujanović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić